

FR: HUYNH THU HANH  
AXELBORG. 8A, 1TH  
8700 HORSSENS -  
DENMARK.

10



NOV 23 1988

TO: Mrs KHUC MINH THU  
PO. BOX 5435 ARLINGTON  
VA. 22205 - 0635

U.S.A



Thành phố Hồ Chí Minh 24-10-88

Kính thưa bà

Tôi tên Nguyễn Chi Năm, hiện đang sống tạm trú tại thành phố Hồ Chí Minh, số nhà 22/137 Trần Bình Trọng - P. - Q5

Đã từ lâu, tôi có nghe gia đình các tù chính trị tại Việt Nam vẫn thường nhắc đến bà, đã giúp đỡ, và cứu xét những khó khăn cho những gia đình còn ở lại Việt Nam.

Nay tôi xin gửi đến bà lá thư để trình bày hoàn cảnh khó khăn của mình, mong bà cứu xét và giúp đỡ cho gia đình chúng tôi.

Nguyên tôi là vợ của ông Chuẩn úy Đặng Minh Tâm, số quân 53/104.325, đã phục vụ trong trung đội 223 Pháo Binh Bình Tuy. Vào năm 1974, tôi đưa các con từ Saigon ra thăm chồng thì gặp lúc trung đội bị vây đánh. quân Tả Lữ bị thất thủ. Chồng tôi bị bắt làm tù binh đưa ra Yên Bái, riêng tôi và các con cũng bị đưa vào rừng sâu cũng một số dân chúng ở đây, chỉ còn đưa con gái lớn ở lại Saigon, vì lúc bấy giờ nó là giáo viên đang dạy học. Gia đình tôi mất tin tức nhau từ đó.

Đến ngày 1-11-77 chồng tôi được ra khỏi trại cải tạo và bị bắt buộc phải về vùng kinh tế mới cùng với vợ con. Vùng kinh tế mới này vốn là nơi đóng quân cũ của chồng tôi, nên cuộc sống của chúng tôi trở nên khó khăn hơn những người dân ở đây rất nhiều. Sau hơn một năm không chịu nổi cảnh sống ngột ngạt này, vào cuối năm 1978 cả nhà phải đưa nhau về thành phố để sống tại số nhà 22/137 Trần Bình Trọng P. - Q5 do con gái lớn là Đặng Đỗ Nhi làm chủ hộ.

Tình trạng cư trú như thế coi như là bất hợp pháp, không có bằng chứng, không quyền công dân. Chồng tôi đã tìm đường sang Thái Lan, nhưng sau nhiều năm vẫn không có kết quả, ông ấy đã chết tại Campuchia (có giấy khai tử).

Cho đến nay, tôi và các con vẫn không thể nào xin vào hộ khẩu Thành phố vì lý do chính trị. Thuộc gia đình sĩ quan chế độ cũ. Các con tôi hầu hết đều nghỉ học từ cuối lớp 9 vì điều kiện cư trú không hợp pháp, và cũng không thể xin việc làm ở nơi nào được. Tuy vậy, tôi cũng cố gắng cho các cháu học thêm vào buổi tối, nhiều đêm nghỉ tôi tưởng lại mũ mặt của gia đình mà chưa xót.

Ngày nay, mặc dù chồng tôi đã chết, nhưng do tù chính trị

của người chết vẫn là bức màn đen che kín cuộc sống của vợ con. Chúng tôi vô cùng thất vọng, và hy vọng duy nhất là được sang định cư tại Hoa Kỳ theo tương hợp vợ, con Sĩ quan QLVNCH

Cờ nước mong với lòng thông cảm của người phụ nữ VN, bà cứu xét cho hoàn cảnh khó khăn của chúng tôi mà hướng dẫn cái thủ tục gởi tờ cho chúng tôi được sang định sống ở Hoa Kỳ hay các nước ngoài - Tôi đã gửi đơn và hồ sơ sang Bangkok nhưng vẫn chưa được giải quyết theo chương trình ODP - Nên nay viết thư này đến bà cũng kịp, mong được bà giúp đỡ thêm, hoặc bà có ý kiến gì về các sự việc tôi trình bày kể trên, thì bà gửi thư cho chúng tôi được biết.

Trước khi dừng bút, qua định tôi xin gửi đến bà lời chúc sức khỏe, và lòng biết ơn chân thành của tôi.

Nam

Nguyễn Thị Năm.